

חוק שחרור על-תנאי ממאסר, תשס"א-2001
תוכן עניינים

130	פרק א': פרשנות הגדרות	סעיף 1
	פרק ב': שחרור על-תנאי	
	סימן א': סמכות לשחרור על-תנאי	
130	שחרור על-תנאי על ידי היחידה לשחרור ממאסרים קצרים	סעיף 2
130	שחרור על-תנאי על ידי ועדת שחרורים	סעיף 3
131	שחרור על-תנאי ממאסר ממושך על ידי ועדת שחרורים מיוחדת	סעיף 4
131	שחרור על-תנאי ממאסר עולם על ידי ועדת שחרורים מיוחדת	סעיף 5
131	סייג לשחרור על-תנאי	סעיף 6
131	שחרור על-תנאי מטעמים רפואיים	סעיף 7
132	חישוב תקופת המאסר	סעיף 8
	סימן ב': שחרור על-תנאי על ידי ועדת שחרורים	
132	שיקולי הועדה	סעיף 9
133	שיקולים נוספים להחלטת הועדה	סעיף 10
133	שחרור אסיר הנושא מאסר בשל עבירת אלימות או מין בתוך המשפחה	סעיף 11
133	שחרור אסיר הנושא מאסר בשל עבירת מין או הלוקה בנפשו	סעיף 12
134	תנאי השחרור	סעיף 13
134	שחרור על-תנאי ממאסר בפקוח אלקטרוני	סעיף 13א
135	רישיון למשחרר על-תנאי	סעיף 14
135	שינוי תנאי שחרור	סעיף 15
135	סדרי הדיון בבקשה לשחרור על תנאי ובדיון בשינוי תנאי שחרור	סעיף 16
136	דיון בוועדה בדרך של היוועדות חזותית – הוראת שעה	סעיף 16א
136	מידע חסוי	סעיף 17
136	סדרי דיון בענין מידע חסוי	סעיף 18
136	דיון חוזר בהחלטת הוועדה שלא לשחרר אסיר על-תנאי	סעיף 19
137	דיון חוזר בהחלטת הוועדה לשחרר אסיר על-תנאי	סעיף 19א
	סימן ג': שחרור על-תנאי על ידי היחידה לשחרור ממאסרים קצרים	
137	שיקולי היחידה לשחרור ממאסרים קצרים	סעיף 19ב
137	תנאי שחרור, רישיון למשחרר על-תנאי ושינוי תנאי שחרור	סעיף 19ג
138	סדרי הדיון בבקשה לשחרור על-תנאי ובדיון בשינוי תנאי שחרור	סעיף 19ד
138	תקנות לענין סדרי עבודת היחידה לשחרור ממאסרים קצרים	סעיף 19ה
	פרק ג': ביטול שחרור על-תנאי	
138	ביטול שחרור בשל עבירה נוספת	סעיף 20
139	ביטול שחרור בשל הפרת תנאי אחר	סעיף 21
139	ביטול שחרור על-תנאי של אסיר ששחרר מטעמים רפואיים	סעיף 21א
139	ביטול שחרור על-תנאי בשל מידע כוזב	סעיף 21ב
139	ביטול שחרור לאחר תקופת התנאי	סעיף 22
139	סדר נשיאת מאסר לאחר ביטול שחרור על-תנאי	סעיף 22א
139	סדרי דיון בהפרת תנאי שחרור	סעיף 23
140	ביטול שחרור – צו למאסר	סעיף 24
	פרק ד': עתירות נגד היחידה לשחרור ממאסרים קצרים, ועדת	

	שחרורים וועדת שחרורים מיוחדת	
140	עתירה נגד היחידה לשחרור ממאסרים קצרים או הוועדה	סעיף 25
140	דיון בעתירה נגד היחידה לשחרור ממאסרים קצרים או הוועדה בדרך של היוועדות חזותית – הוראת שעה	סעיף 25א
141	עתירה נגד גילוי מידע חסוי	סעיף 26
141	עיכוב שחרור	סעיף 27
141	עתירה מינהלית	סעיף 28
	פרק ה': קציבת עונש מאסר עולם והקלה בעונש בידי נשיא המדינה	
141	המלצה בענין קציבת עונש מאסר עולם	סעיף 29
142	המלצה לפי בקשת הנשיא או שר המשפטים ומעמד אסיר ששוחרר לפי החלטת נשיא המדינה	סעיף 30
142	המלצה לענין אסיר עולם שהורשע ברצח ראש הממשלה	סעיף 30א
142	המלצה לענין אסיר עולם שהורשע ברצח חריג בחומרתו	סעיף 30ב
143	הפעלת סמכות ראש המטה הכללי	סעיף 31
	פרק ו': היחידה לשחרור ממאסרים קצרים, ועדות שחרורים וועדות שחרורים מיוחדות	
143	היחידה לשחרור ממאסרים קצרים	סעיף 31א
143	ועדת שחרורים	סעיף 32
143	ועדת שחרורים מיוחדת	סעיף 33
144	נציג שירות בתי הסוהר	סעיף 33א
144	מזכירי הוועדות	סעיף 34
	פרק ז': הוראות שונות ותיקוני חקיקה	
144	ייחוד סמכויות	סעיף 35
144	אי תחולת פקודת הראיות	סעיף 36
144	סמכויות שוטר	סעיף 37
144	תיקון חוק העונשין – מס' 62	סעיף 38
144	תיקון פקודת בתי הסוהר – מס' 21	סעיף 39
145	ביטול חוק לשחרור מוקדם של אסירים (תיקוני חקיקה)	סעיף 40
145	תיקון חוק הסניגוריה הציבורית – מס' 3	סעיף 41
145	תיקון חוק להארכת תוקפן של תקנות שעת חירום	סעיף 42
146	תיקון חוק בתי משפט לענינים מינהליים	סעיף 43
146	שמירת דינים	סעיף 44
146	ביצוע ותקנות	סעיף 45
146	תחילה	סעיף 46
146	הוראות מיוחדות לתקופת הביניים	סעיף 47
146	הוראות מעבר	סעיף 48
147	תוספת	
		סעיף 1
		סעיף 2
		סעיף 3

פרק א': פרשנות

1. בחוק זה –
 "מאסר" – מאסר שנגזר במשפט פלילי, למעט מאסר בשל אי תשלום קנס;
 "מאסר עולם" – מאסר לתקופה בלתי קצובה;
 "אסיר עולם" – מי שנגזר עליו עונש מאסר עולם, בין אם עונשו נקצב ובין אם לאו;
 "הרשות לשיקום האסיר" – כמשמעותה בחוק הרשות לשיקום האסיר, התשמ"ג-1983;
 "הועדה" – ועדת שחרורים או ועדת שחרורים מיוחדת;
 "ועדת שחרורים" – ועדה שמונתה לפי הוראות סעיף 32;
 "ועדת שחרורים מיוחדת" – ועדה שמונתה לפי הוראות סעיף 33;
 "חוק סדר הדין הפלילי" – חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982;
 "חוק העונשין" – חוק העונשין, התשל"ז-1977;
 "היחידה לשחרור ממאסרים קצרים" – כמשמעותה בסעיף 31א;
 "פקודת בתי הסוהר" – פקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971;
 "פקודת המבחן" – פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969;
 "שירות המבחן" – כמשמעותו בפרק ד' לפקודת המבחן.

פרק ב': שחרור על-תנאי

סימן א': סמכות לשחרור על-תנאי

2. (א) אסיר כמפורט להלן, הנושא עונש מאסר לתקופה העולה על שלושה חודשים ואינה עולה על שנה, שנשא שני שלישים לפחות מתקופת המאסר שעליו לשאת, רשאית היחידה לשחרור ממאסרים קצרים, לבקשתו, לשחררו על-תנאי מנשיאת יתרת תקופת המאסר:
 - (1) אסיר הנושא עונש מאסר לתקופה העולה על שלושה חודשים ואינה עולה על שישה חודשים;
 - (2) אסיר, למעט אסיר כאמור בסעיפים 11 ו-12, הנושא עונש מאסר לתקופה העולה על שישה חודשים ואינה עולה על שנה, ובמועד תום שני שלישים מתקופת המאסר שעליו לשאת הוא בגיר.
- (ב) שירות בתי הסוהר יידע כל אסיר על זכותו להגיש בקשה כאמור בסעיף קטן (א).
- (ג)
 - (1) בקשה כאמור בסעיף קטן (א) תוגש על ידי האסיר או בא כוחו;
 - (2) בקשה של אסיר כאמור בסעיף קטן (א)(1) שהוא קטין, יכול שתוגש גם בידי סוהר כהגדרתו בפקודת בתי הסוהר בדרגת רב-כלאי ומעלה, בבית הסוהר שבו מוחזק האסיר, שנציב בתי הסוהר מינה לכך.
- (ד) היחידה לשחרור ממאסרים קצרים לא תשחרר אסיר כאמור בסעיף קטן (א), אלא אם כן שוכנעה כי הוא ראוי לשחרור וכי שחרורו אינו מסכן את שלום הציבור.
- (ה) היחידה לשחרור ממאסרים קצרים תקבל החלטה בדבר בקשת אסיר כאמור בסעיף קטן (א), בהקדם האפשרי בהתחשב בכלל נסיבות העניין, ובכלל זה במועד גזר הדין ובמועד הגשת הבקשה כאמור.
3. (א) אסיר, למעט אסיר עולם, שהוא אחד מאלה, ושנשא שני שלישים לפחות מתקופת המאסר שעליו לשאת, רשאית ועדת השחרורים, לבקשתו, לשחררו על-תנאי מנשיאת יתרת תקופת המאסר:
 - (1) אסיר הנושא עונש מאסר לתקופה העולה על שנה;
 - (2) אסיר הנושא עונש מאסר לתקופה העולה על שישה חודשים, שהוא קטין במועד תום שני שלישים מתקופת המאסר שעליו לשאת או שהוא אסיר כאמור בסעיף 11 או 12.

הגדרות

שחרור על-תנאי על ידי היחידה לשחרור ממאסרים קצרים

שחרור על-תנאי על ידי ועדת שחרורים

(ב) ועדת השחרורים לא תשחרר אסיר כאמור בסעיף קטן (א), אלא אם כן שוכנעה כי הוא ראוי לשחרור וכי שחרורו אינו מסכן את שלום הציבור.

4. אסיר, למעט אסיר עולם, השווה במאסר 25 שנים לפחות, רשאית ועדת שחרורים מיוחדת לשחררו על-תנאי, גם אם טרם חלפו שני שלישים מתקופת מאסרו; ואולם לא תשחרר ועדת השחרורים המיוחדת אסיר כאמור, אלא אם כן שוכנעה כי האסיר ראוי לשחרור וכי שחרורו אינו מסכן את שלום הציבור.

5. אסיר עולם שעונשו נקצב ושנשא לפחות שני שלישים מהתקופה שנקצבה, רשאית ועדת שחרורים מיוחדת לשחררו על-תנאי מנשיאת יתרת תקופת המאסר; ואולם לא תשחרר ועדת השחרורים המיוחדת אסיר עולם כאמור אלא אם כן שוכנעה כי האסיר ראוי לשחרור וכי שחרורו אינו מסכן את שלום הציבור.

6. לא יינתן שחרור על-תנאי מתקופת מאסר שעל אסיר לשאת בשל ביטול שחרורו על-תנאי, למעט שחרור מטעמים רפואיים לפי סעיף 7.

7. (א) הוועדה רשאית, בכל עת, לשחרר על-תנאי אסיר ממאסרו, לאחר ששקלה חוות דעת של רופא, בהתקיים אחד מאלה:

(1) ימיו של האסיר ספורים, ובלבד שמצבו הרפואי האמור היה לכוה לאחר שפסק הדין בעניינו היה לחלוט או שהמשך שהותו במאסר יסכן את חייו באופן ממשי, בשל חולניותו;

(2) מצבו הרפואי של האסיר הוא כמפורט בפסקת משנה (א) או (ב), ובלבד שמצבו הרפואי האמור היה לכוה לאחר שפסק הדין בעניינו היה לחלוט:

(א) האסיר זקוק באופן קבוע להנשמה באמצעי מלאכותי, בשל חוסר יכולת לנשום באופן עצמוני;

(ב) האסיר מחוסר הכרה באופן קבוע או נמצא במצב דמנציה מתקדמת, שבשלהם הוא זקוק להשגחה רצופה במשך 24 שעות ביממה; לעניין זה, "דמנציה מתקדמת" – אי-התמצאות בזמן ובמקום באופן קבוע מפאת מצב גופני או בשל ירידה קוגניטיבית.

(ב) (1) הוועדה רשאית, בכל עת, לשחרר על-תנאי אסיר ממאסרו, שחרור זמני לפרק זמן כאמור בפסקה (2), לאחר ששקלה חוות דעת של רופא, ובלבד שהאסיר הוא אחד מאלה:

(א) אסיר שמתקיים לגביו האמור בסעיף קטן (א)(1);

(ב) אסיר החולה במחלת הסרטן או אסיר שעבר או שעומד לעבור השתלה של איבר חיוני, ואשר בשל כך עליו לקבל טיפול רפואי שיש בו כדי לסכן את חייו באופן ממשי והטיפול מלווה בירידה ניכרת בתפקוד ובסבל רב;

(2) שחרור זמני על-תנאי לפי פסקה (1) יהיה לפרק זמן שלא יעלה על חצי שנה, ורשאית הוועדה להאריך את השחרור הזמני לתקופות נוספות שלא יעלו על חצי שנה כל אחת, ובלבד ששחרור על-תנאי של אסיר כאמור בפסקה (1)(ב) יהיה לתקופת קבלת הטיפול הרפואי בלבד;

(3) תקופת השחרור לפי סעיף קטן זה תיחשב במניין תקופת מאסרו של האסיר, אלא אם כן קבעה הוועדה אחרת.

(ג) בבואה להחליט על שחרור על-תנאי לפי סעיף זה, תשקול הוועדה גם שיקולים של טובת הציבור, לרבות שלום משפחתו של האסיר ושלום נפגע העבירה ומשפחתו.

(1ג) הוועדה רשאית להתנות את החלטתה לפי סעיף זה בחתימתו של האסיר או של אפוטרופסו, לפי העניין, על ויתור על סודיות רפואית בכל הנוגע למצבו הרפואי של האסיר בתקופת השחרור על-תנאי.

(2ג) לא תורה הוועדה על שחרורו על-תנאי של אסיר לפי סעיף זה אלא בהסכמתו, ואם אין ביכולתו לתת – בהסכמת אפוטרופסו; התקיים הדיון שלא על פי בקשת האסיר או אפוטרופסו – לא תורה הוועדה על שחרור כאמור אלא לאחר

ששוכנעה כי נמצא לאסיר מקום לשהות בו לאחר שחרורו, המתאים לצרכיו הרפואיים.

(ד) החלטה לפי סעיפים קטנים (א) ו-(ב) יכולה, במקרים דחופים, להינתן בידי יושב ראש הועדה, ומשניתנה כך, יהיה תוקפה לתקופה של 30 ימים בלבד, אלא אם כן אושרה ההחלטה בידי הועדה לפני תום תקופה זו.

(1ד) המזכיר הראשי כמשמעותו בסעיף 34(א), ידווח לשר המשפטים, אחת לשנה, על היקף השימוש בסמכויות הוועדה לפי סעיף זה.

(ה) בסעיף זה –

"אסיר" – מי שנגזר עליו עונש מאסר, לרבות מי שבית משפט החליט לגביו כי יישא את עונש המאסר בעבודת שירות, לפי הוראות סימן ב'1 בפרק ו' לחוק העונשין, ובלבד שהחל לשאת את עונשו;
"מאסר" – לרבות מאסר בשל אי-תשלום קנס;

"רופא" – רופא שנכלל ברשימה שקבע לענין זה המנהל הכללי של משרד הבריאות ושפורסמה ברשומות.

חשוב המאסר 8. תקופת (א) תקופת המאסר לענין שחרור על-תנאי, תהיה סך כל תקופות המאסר שעל האסיר לשאת בזו אחר זו, למעט תקופת מאסר שעל האסיר לשאת בשל ביטול שחרורו על-תנאי.

(ב) בחישוב תקופת המאסר של אסיר עולם לענין סעיף 5, תובא בחשבון התקופה שבה היה האסיר במעצר בשל העבירה שבשלה נגזר עליו מאסר העולם, ואולם בחישוב תקופת המאסר לענין סעיף זה, לא תובא בחשבון התקופה שבה היה האסיר במעצר בפיקוח אלקטרוני, כמשמעותו בסעיף 22ב לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (בחוק זה – חוק המעצרים).

(ג) בחישוב תקופת המאסר של מי שהועבר ממעון נעול למאסר בהתאם להוראות סעיפים 25א או 25ב(ג) לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971, תובא בחשבון תקופת החזקתו במעון הנעול.

סימן ב': שחרור על-תנאי על ידי ועדת שחרורים

שיקולי הועדה 9. בבואה להחליט אם ראוי אסיר לשחרור על-תנאי, תשקול הועדה את הסיכון הצפוי משחרורו של האסיר לשלום הציבור, לרבות למשפחתו, לנפגע העבירה ולביטחון המדינה, את סיכויי שיקומו של האסיר ואת התנהגותו בכלא; לשם כך תביא הועדה בחשבון, בין השאר, נתונים אלה:

(1) העבירה שבשלה נושא האסיר עונש מאסר, לרבות נסיבות ביצועה, סוגה, חומרתה, היקפה ותוצאותיה, תקופת המאסר שגזר עליו בית המשפט, קנס או פיצוי לפי סעיף 77 לחוק העונשין, שהוא חויב בהם בגזר הדין כאמור, האם שילם ואם לא שילם – הסיבות לכך, וכן הקלה בעונש אם ניתנה לו בידי נשיא המדינה;

(2) תוכנם של כתבי אישום התלויים ועומדים נגד האסיר; סוגי העבירות שבהן הוא מואשם, נסיבות ביצוען ותוצאותיהן, על פי האישומים;

(3) הרשעותיו הקודמות של האסיר, מספרן, תכיפותן, סוגי העבירות שבהן הורשע, חומרתן, נסיבות ביצוען, תוצאותיהן, היקפן ותקופות המאסר שנשא בשלהן;

(4) דיונים קודמים בועדות בענינו של האסיר והחלטות בהם, לרבות בענין ביטול שחרורו על-תנאי;

(5) הקלות בעונש שנתן לו נשיא המדינה בשל עונשי מאסר קודמים שהוטלו עליו;

(6) התנהגות, חיובית או שלילית, של האסיר בבית הסוהר במהלך תקופת מאסרו, כמפורט להלן:

(א) התנהגות טובה של האסיר במהלך תקופת המאסר;

(ב) גילוי יחס חיובי מצד האסיר לעבודה ולצעדים שנקטו לשם שיקומו;

(ג) שימוש בסם מסוכן, כהגדרתו בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן – סם מסוכן);

- (ד) גמילה משימוש בסם מסוכן ;
- (ה) עבירה פלילית שעבר האסיר וסוג העבירה ;
- (ו) התנהגות שיש בה כדי לפגוע פגיעה של ממש באסירים אחרים או בסוהרים או לשבש את סדריו של בית הסוהר ;
- (ז) מעורבות בפעילות עבריינית, בין בתוך כותלי בית הסוהר ובין מחוץ להם ;
- (ח) בריחה מבית הסוהר או חזרה אליו שלא במועד ;
- (7) חוות דעת על האסיר שנתנו שירות בתי הסוהר, משטרת ישראל או רשויות הביטחון, ובמקרים המתאימים גם חוות דעת מקצועיות, בין השאר בנושא גילוי עריות, אלימות במשפחה ובריאות הנפש ;
- (8) חוות דעת של הרשות לשיקום האסיר, אם ניתנה, לענין שחרורו על-תנאי של האסיר, כמפורט להלן, שלה יינתן משקל גדול יותר ככל שהחלק מעונש המאסר שנשא האסיר קטן יותר :
- (א) חוות דעת הכוללת תכנית לשיקומו של האסיר, אפשרויות השתלבותו בעבודה סדירה או בתכנית טיפולית ; לענין זה תובא בחשבון גם מידת הפיקוח על התכנית המוצעת על ידי הרשות לשיקום האסיר ;
- (ב) חוות דעת שלפיה אין האסיר זקוק לתכנית שיקום ושהוא אינו מגלה דפוסי התנהגות עבריינית ;
- (ג) חוות דעת שלפיה אין האסיר מתאים לשיקום ;
- (9) לענין אסיר שהוטל עליו בצו מבחן לפי פקודת המבחן, לעמוד בפיקוחו של קצין מבחן לאחר שחרורו מהמאסר – חוות דעת של שירות המבחן, אם ניתנה, לענין שחרורו על-תנאי של האסיר ;
- (10) נתונים אישיים של האסיר, לרבות גילו ומצבו המשפחתי.
- (א) 10. שיקולים נוספים להחלטת הועדה של במקרים בעלי חומרה ובנסיבות מיוחדות שבהם סברה הועדה כי שחרורו של האסיר על-תנאי יפגע במידה חמורה באמון הציבור במערכת המשפט, אכיפת החוק ובהרתעת הרבים, משנוצר יחס בלתי סביר בין חומרת העבירה, נסיבותיה והעונש שנגזר על האסיר לבין תקופת המאסר שישא האסיר בפועל אם ישוחרר, רשאית הועדה להביא בחשבון גם נתונים אלה בהחלטתה, נוסף על הנתונים המפורטים בסעיף 9 ; משקלם של הנתונים לפי סעיף קטן זה בהחלטת הועדה יפחת ככל שיגדל החלק מעונש המאסר שהאסיר כבר נשא.
- (ב) ועדת שחרורים מיוחדת, בבואה להחליט בענין שחרור על-תנאי של אסיר עולם, תשקול, נוסף על שיקולים אחרים האמורים בחוק זה, האם חל באסיר שינוי בולט וממשי מבחינת הבנת חומרת מעשיו ומבחינת מוכנותו להשתלב בחברה ולתרום לה.
- (א) 11. שחרור אסיר הנושא מאסר בשל עבירת אלימות או מין בתוך המשפחה הועדה לא תחליט על שחרורו על-תנאי של אסיר הנושא עונש מאסר בשל עבירה מן העבירות המנויות בתוספת, אלא לאחר שצוות מקצועי, הכולל נציגים של משרד העבודה והרווחה ושל שירות בתי הסוהר, הגיש לה חוות דעת לענין מידת הסכנה הנשקפת לציבור משחרור האסיר, לרבות הסכנה לנפגע העבירה.
- (ב) שר המשפטים רשאי, בצו, באישור שר העבודה והרווחה וועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, לשנות את התוספת.
- (א) 12. שחרור אסיר הנושא מאסר בשל עבירת מין או החולה במחלת נפש או הסובל מהפרעה נפשית, אלא לאחר שהוגשה לה חוות דעת שלפיה האסיר אינו מסוכן לציבור, מאדם שהוסמך לענין זה על ידי שר הבריאות ; בסעיף זה, "חוות דעת", לענין אסיר הנושא עונש מאסר בשל עבירת מין – הערכת מסוכנות כהגדרתה בחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006 (בחוק זה – חוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין).
- (ב) לא הוגשה חוות דעת כאמור בסעיף קטן (א), או שהוגשה חוות דעת שקבעה כי האסיר מסוכן לציבור במידה כלשהי אך ניתן לשחררו בתנאי שיקבל טיפול או בתנאי אחר, כפי שהומלץ בה, רשאית הועדה, על אף הוראות סעיף קטן (א),

לשחרר אסיר כאמור באותו סעיף קטן, אם סברה, מטעמים מיוחדים שיירשמו, כי ניתן לשחררו בלא שייגרם בכך סיכון לציבור ובכפוף לתנאי שחרור שתקבע, שיבטיחו העדר סיכון כאמור.

התנאי שבו מותנה שחרורו של אסיר לפי הוראות פרק זה בידי הוועדה, הוא שהמשוחרר לא יעבור עבירת עוון או פשע נוספת (להלן – עבירה נוספת) במשך תקופת התנאי; בחוק זה, "תקופת התנאי" – התקופה שמיום שחרורו על-תנאי של אסיר עד לסיום תקופת המאסר שהיה נושא לפי גזר הדין אילולא שוחרר, ולענין אסיר ששוחרר כאמור בסעיף 30(ב) – התקופה הקבועה בסעיף האמור, לפי העניין.

הוועדה רשאית להתנות שחרורו של אסיר בתנאים נוספים, לרבות מתן ערובה על ידו.

הוועדה רשאית, לפי המלצת שירות המבחן או הרשות לשיקום האסיר, להתנות את שחרורו על-תנאי של האסיר בהשתתפותו, במהלך תקופת התנאי, בתכנית טיפולית בפיקוח שירות המבחן, או בתכנית לשיקומו שהוכנה בידי הרשות לשיקום האסיר; שחרור כאמור יותנה גם בקיום פרטי התכנית והוועדה רשאית להתנות בתנאים נוספים לענין זה.

בהעדר קביעה אחרת של הוועדה, יותנה שחרורו של אסיר, נוסף על התנאים האמורים בסעיפים קטנים (א) עד (ג), גם באלה:

(1) האסיר יודיע למנהל בית הסוהר על המקום שבכוונתו לגור בו בתקופת התנאי;

(2) בתוך 48 שעות מעת שהגיע האסיר למקום מגוריו, יתייצב לפני השוטר הממונה על תחנת המשטרה הקרובה לו ביותר במחוז שבו הוא גר (להלן – השוטר הממונה);

(3) האסיר יתייצב אחת לחודש, במהלך תקופת התנאי, לפני השוטר הממונה, ויודיע לו ולמנהל בית הסוהר, בהקדם האפשרי, על כל שינוי שחל במקום מגוריו.

(4) איסור יציאתו של האסיר מהארץ.

מגבלות על אסיר ששוחרר על-תנאי ממאסר לפי פרק זה בידי הוועדה, אשר הוטלו בצו לפי סעיף 3 לחוק מגבלות על חזרת עבריו מין לסביבת נפגע העבירה, התשס"ה-2004 (בחוק זה – חוק מגבלות על עבריו מין) או בצו לפי חוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, הן חלק מתנאי השחרור.

בלי לגרוע מהוראות סעיף 13, הוועדה רשאית, מנימוקים שיירשמו, להתנות את שחרורו על-תנאי של האסיר בקיומו של פיקוח אלקטרוני, כהגדרתו בסעיף 22א לחוק המעצרים, על עמידתו בתנאי המגביל את יציאתו ממקום מסוים או את כניסתו למקום מסוים, בהתאם לתכנית הפיקוח שנקבעה לו (בסעיף זה – שחרור על-תנאי בפיקוח אלקטרוני), בכל תקופת התנאי או בחלק ממנה, אם סברה כי תנאי זה מתאים ונדרש בנסיבות העניין.

(1) לא תחליט ועדת השחרורים על שחרור על-תנאי בפיקוח אלקטרוני, אלא בהסכמת האסיר, ולאחר שקיבלה חוות דעת של הרשות לשיקום האסיר, ולפיה האסיר נמצא מתאים לשחרור על-תנאי בפיקוח אלקטרוני, ומוצעת בה תכנית לשיקומו של האסיר כאמור בסעיף 9(8)א;

(2) חוות הדעת של הרשות לשיקום האסיר כאמור בפסקה (1) תכלול גם התייחסות לכל אלה:

(א) התאמת האסיר לשחרור על-תנאי בפיקוח אלקטרוני;

(ב) מקום הפיקוח המוצע;

(ג) בני משפחה או דיירים נוספים המתגוררים במקום הפיקוח המוצע.

על שחרור על-תנאי בפיקוח אלקטרוני, יחולו הוראות סעיפים 22א, 22ב(ג), 22ד(1), ו-22 לחוק המעצרים, בשינויים המחויבים ובשינויים אלה:

(1) בסעיף 22ד(1), במקום פסקאות משנה (ג) ו-(ד) יקראו:

תנאי השחרור 13. (א)

(ב)

(ג)

(ד)

(ה)

שחרור על-תנאי ממאסר בפיקוח אלקטרוני 13א. (א)

(ב)

(ג)

"(ג) פירוט תכנית הפיקוח לעניין פרקי הזמן שבהם נדרש המפוקח לשהות במקום הפיקוח, וכן קביעת הגבלות לעניין המקומות שהוא רשאי לשהות בהם בזמנים שבהם הוא אינו חייב להיות במקום הפיקוח, ככל שמצאה ועדת השחרורים כי יש מקום לקבוע הגבלות כאמור.

(ד) תנאים ומגבלות נוספים שיחולו על המפוקח בתקופת הפיקוח, לפי הוראות סעיף 13."

(2) בסעיף 22(ג)(2), במקום "ולבית המשפט" יקראו "ולוועדה".

- רישיון למשחרר על-תנאי
14. (א) ועדה שהחליטה לשחרר אסיר על-תנאי, תיתן לאסיר רישיון ובו יפורטו תנאי השחרור.
- (ב) אסיר ששחרר על-תנאי יישא עמו את רישיונו בכל תקופת התנאי, ויצונו בפני שוטר, על פי דרישתו.
- שינוי תנאי שחרור
15. הועדה רשאית, בכל עת, עד תום תקופת התנאי, לשנות, לפי שיקול דעתה, את תנאי השחרור שנקבעו לפי הוראות סעיף 13(ב) עד (ד).
- סדרי הדיון בבקשה לשחרור על תנאי ובדיון בשינוי תנאי שחרור
16. (א) דיון בועדה, למעט דיון בבקשת אסיר לקיים בענינו דיון חוזר ולמעט דיון לפי פרק ה', יתקיים בנוכחות האסיר ובא כוחו אם הוא מיוצג, וכן בנוכחות בא כוח היועץ המשפטי לממשלה; התקבלה הסכמת בא כוח היועץ המשפטי לממשלה לשחרורו המוקדם של האסיר, ולענין אסיר ששחרר על-תנאי – לשינוי תנאי שחרורו על פי בקשתו, ניתן לקיים את הדיון בועדה, בכפוף להוראות סעיף קטן (ג), אף בלא נוכחות האסיר או בא כוחו.
- (ב) דיון הועדה בבקשה לקיים דיון חוזר בענינו של אסיר יתקיים שלא בנוכחות הצדדים.
- (ג) הועדה לא תחליט על שחרורו על-תנאי של אסיר, לרבות שחרורו מטעמים רפואיים לפי סעיף 7, או על שינוי תנאי שחרורו של אסיר ששחרר על-תנאי, אלא לאחר שנתנה לבא כוח היועץ המשפטי לממשלה הזדמנות לטעון את טענותיו, ולא תחליט החלטה כמפורט להלן, אלא לאחר שנתנה לאסיר ולבא כוחו אם הוא מיוצג, הזדמנות לטעון את טענותיהם:
- (1) החלטה שלא לשחרר אסיר על-תנאי;
- (2) החלטה על דחיית בקשתו של אסיר ששחרר על-תנאי לשינוי תנאי שחרורו;
- (3) החלטה על החמרה בתנאי שחרורו של אסיר ששחרר על-תנאי.
- (ד) הועדה או יושב ראש הועדה רשאים למנות לאסיר סניגור לצורך הדיון בפני הועדה, ויחולו לענין זה הוראות חוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ו-1995, בשינויים המחויבים.
- (1ד) בהליכים לפי סעיפים 7 ו-21א וכן בהליך של ביטול שחרור על-תנאי לפי סעיף 21ב לענין שחרור על-תנאי מטעמים רפואיים לפי סעיף 7, יהיה אסיר או אסיר ששחרר על-תנאי, לפי הענין, זכאי לייצוג על ידי סניגור ציבורי שמונה לפי הוראות חוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ו-1995, ויחולו לענין זה הוראות החוק האמור, בשינויים המחויבים.
- (ה) הועדה תנהל פרוטוקול של דיוניה, שייחתם בידי יושב ראש הועדה; האסיר ובא כוחו רשאים לעיין בפרוטוקול הדיון בענינו ולקבל העתק ממנו, אלא אם כן החליטה הועדה כי הפרוטוקול או חלקו יהיה חסוי, בשל קבלת מידע חסוי בהתאם להוראות סעיף 17.
- (ו) הועדה תביא בחשבון, לצורך החלטתה, כל מידע הנוגע לענין שהובא בפניה, לרבות מידע חסוי, כמשמעותו בסעיף 17(א), אלא אם כן נתבקשה שלא להתחשב במידע לפי הוראות סעיף 17(ז).
- (ז) החלטת הועדה תהיה מנומקת ותיחתם בידי חברי הועדה; העתק ההחלטה יימסר לאסיר, לבא כוח היועץ המשפטי לממשלה, ואם הותנה השחרור על-תנאי בתנאים כאמור בסעיף 13(ג) – גם לשירות המבחן או לרשות לשיקום האסיר, לפי הענין.

(ח) שר המשפטים, באישור השר לביטחון הפנים, יקבע את סדרי הדיון בוועדות, סדרי הפניה אליהן, המידע שיש להביא בפניהן ודרכי הבאתו, וכן את המידע שיש למסור לאסיר או לבא כוחו אם הוא מיוצג, לצורך דיון בוועדה ודרכי מסירתו, ככל שאינם מוסדרים בחוק זה.

(א) 16. על אף האמור בסעיף 16(א), נקבע דיון בעניינו של אסיר שלא באולם דיונים הסמוך לבית הסוהר שבו הוא מוחזק, רשאית הוועדה, לבקשת האסיר, להורות על קיום הדיון בעניינו שלא בנוכחותו אלא בהשתתפותו בדרך של היוועדות חזותית כהגדרתה בסעיף 133א(א) לחוק סדר הדין הפלילי, אם שוכנעה כי די בהשתתפות האסיר בדיון בהיוועדות חזותית בהתחשב, בין השאר במהות הדיון, בנסיבות הנוגעות לאסיר ובמידת החשיבות שהאסיר יהיה נוכח באולם הדיונים, ובלבד שהאסיר הוא בגיר, מיוצג על ידי סניגור והגיש את בקשתו באמצעותו, ויחולו לעניין זה ההוראות לפי סעיפים 133א(ג) עד (ו), 133ג ו-133ד לחוק סדר הדין הפלילי, בשינויים המחויבים.

(ב) הוראות סעיף זה יעמדו בתוקפן בתקופת הוראת השעה כמשמעותה בסעיף 133ו(א) לחוק סדר הדין הפלילי ולא יחולו בתקופת תוקפה של הכרזה על הגבלה חלקית או הכרזה על הגבלה מלאה כאמור בסעיף 133ו(ג) לחוק האמור או בתקופת תוקפה של הכרזה על הגבלה מלאה או הכרזה על הגבלה ביטחונית על מי שחלה עליו ההכרזה לפי חוק קיום דיונים בהיוועדות חזותית בהשתתפות עצורים, אסירים וכלואים (הוראת שעה – חרבות ברזל), התשפ"ד-2023.

(א) 17. בא כוח היועץ המשפטי לממשלה רשאי להציג לפני הוועדה מידע שגילוי לאסיר ולבא כוחו עלול, לדעתו, לפגוע בביטחון המדינה, או בענין ציבורי חשוב אחר (להלן – מידע חסוי) אף שלא בנוכחות האסיר ובא כוחו ובלי לגלות להם את תוכנו.

(ב) ביקש בא כוח היועץ המשפטי לממשלה להציג לפני הוועדה מידע חסוי כאמור בסעיף קטן (א), יודיע על כך לאסיר או לבא כוחו.

(ג) הוועדה רשאית לעיין במידע שהוצג לפניו כחסוי לשם החלטה בבקשת היועץ המשפטי לממשלה כאמור בסעיף קטן (א) ולקבל ממנו פרטים נוספים לענין המידע, שלא בנוכחות האסיר ובא כוחו.

(ד) מצאה הוועדה כי הענין שיש באי גילוי של מידע חסוי שהוצג לפניו כאמור בסעיף קטן (א) עדיף מהצורך לגלותו לשם עשיית צדק, רשאית היא לקיים את הדיון בענינו של האסיר אף שלא בנוכחות האסיר ובא כוחו ובלי לגלות להם את תוכנו של המידע החסוי.

(ה) הוועדה תודיע לאסיר או לבא כוחו ולבא כוח היועץ המשפטי לממשלה על החלטתה בבקשה לפי סעיף זה, ורשאית היא לקבוע שנימוקי ההחלטה, כולם או מקצתם, יהיו חסויים.

(ו) החליטה הוועדה שלא לגלות לאסיר ולבא כוחו תוכנו של מידע חסוי, כולו או מקצתו, תעביר הוועדה לאסיר פרטים או תמצית של המידע החסוי, ככל שניתן לעשות כן בלי לפגוע בביטחון המדינה או בענין הציבורי האחר; היתה הסיבה לאי גילוי המידע הגנה על טובתו של האסיר, רשאית הוועדה לגלות את המידע החסוי רק לבא כוחו של האסיר, ובלבד שהאסיר הסכים לכך.

(ז) החליטה הוועדה או הורה בית המשפט, כמשמעותו בסעיף 25(ב), או בית המשפט העליון, על גילוי של מידע חסוי, רשאי בא כוח היועץ המשפטי לממשלה לבקש מהוועדה כי לא תביא בחשבון את המידע האמור לצורך החלטה בענינו של האסיר; ביקש בא כוח היועץ המשפטי לממשלה כאמור, לא תתחשב הוועדה במידע האמור, והמידע לא יועבר לאסיר ולבא כוחו.

(ח) בסעיף זה, "אסיר" – לרבות משוחרר על-תנאי.

18. שר המשפטים, בהתייעצות עם השר לביטחון הפנים ועם שר הביטחון, רשאי להתקין תקנות לענין סדרי הדיון בבקשה לפי סעיף 17 ובעתירה לפי סעיף 26, ככל שאינם מוסדרים בחוק זה.

19. החליטה הוועדה שלא לשחרר אסיר, לא תשוב לדון בענינו אלא אם כן התקיים אחד מאלה:

דיון בוועדה בדרך של היוועדות חזותית – הוראת שעה

מידע חסוי

סדרי דיון בענין מידע חסוי

דיון חוזר בהחלטת הוועדה שלא לשחרר אסיר על-תנאי

- (1) הועדה קבעה מראש, בהחלטתה, כי תקיים דיון חוזר בענין שחרורו על-תנאי של האסיר, במועד שקבעה, או בהתקיים תנאי שקבעה;
- (2) הרשות לשיקום האסיר ביקשה מהועדה לקיים דיון חוזר בענין שחרורו על-תנאי של אסיר שהותנה בהשתתפות האסיר בתכנית שיקום שהכינה לו;
- (3) שירות המבחן ביקש מהועדה לקיים דיון חוזר בענין שחרורו על-תנאי של אסיר שהותנה בהשתתפותו בתכנית טיפולית בשיקוח שירות המבחן;
- (4) היועץ המשפטי לממשלה ביקש מהועדה לקיים דיון חוזר בענין שחרורו על-תנאי של האסיר, בשל שיקולים ציבוריים המצדיקים זאת;
- (5) האסיר הגיש לוועדה בקשה מנומקת לקיים דיון חוזר בענין שחרורו על-תנאי, בתום חצי שנה לפחות ממועד החלטת הועדה שלא לשחררו, ולגבי אסיר עולם – בתום שנה לפחות מהמועד האמור, והועדה סברה כי חל שינוי בנסיבות שהיוו בסיס להחלטתה שלא לשחרר את האסיר, המצדיק קיומו של דיון חוזר.
- (6) האסיר הגיש לוועדה בקשה מנומקת לקיים דיון חוזר בענין שחרורו על-תנאי, במועד מוקדם יותר מהמועדים האמורים בפסקה (5), והוצגו לפני הועדה עובדות שלא היו ידועות ולא היו יכולות להיות ידועות לאסיר לפני ההחלטה שלא לשחררו, אשר מצדיקות קיומו של דיון חוזר.

דיון חוזר בהחלטת הועדה לשחרר אסיר על-תנאי, לא יאוחר ממועד שחרורו על-תנאי של האסיר, בבקשה לקיים דיון חוזר בענין שחרורו כאמור, אם לאחר מתן ההחלטה התגלו עובדות חדשות באופן המעלה חשש ממשי כי האסיר אינו ראוי לשחרור או ששחרורו יסכן את שלום הציבור. (א) 19.א.

הוגשה בקשה כאמור בסעיף קטן (א), רשאי יושב ראש הועדה להורות על עיכוב שחרורו על-תנאי של האסיר לתקופה שלא תעלה על שבעה ימים, ולענין אסיר עולם – לתקופה שלא תעלה על 14 ימים, או עד למועד מתן ההחלטה בדיון החוזר לפי סעיף זה, לפי המוקדם מביניהם. (ב)

סימן ג': שחרור על-תנאי על ידי היחידה לשחרור ממאסרים קצרים

בבואה להחליט אם ראוי אסיר לשחרור על-תנאי, תשקול היחידה לשחרור ממאסרים קצרים את השיקולים האמורים בסעיף 9 ולשם כך תביא בחשבון, בין השאר, את הנתונים המנויים בפסקאות (1) עד (8) ו-(10) של אותו סעיף, בשינויים אלה:

- (1) בפסקה (4), לפני "בועדות" יקראו "ביחידה לשחרור ממאסרים קצרים או";
- (2) במקום פסקה (7) יקראו: "(7) חוות דעת על האסיר שנתנו שירות בתי הסוהר, משטרת ישראל או רשויות הביטחון";
- (ב) ההוראות לפי סעיפים 11 ו-12 לא יחולו לענין החלטת היחידה לשחרור ממאסרים קצרים, ואולם לענין החלטה על שחרור על-תנאי של אסיר כאמור בסעיף 12, תשקול היחידה לשחרור ממאסרים קצרים הערכת מסוכנות כאמור בסעיף 13(ג) לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, אם הועברה לה.
- (א) על שחרורו על-תנאי של אסיר לפי פרק זה על ידי היחידה לשחרור ממאסרים קצרים יחולו ההוראות לפי סעיפים 13(א) ו-(ג) עד (ה) ו-14, בשינויים המחויבים.
- (ב) היחידה לשחרור ממאסרים קצרים רשאית להתנות את שחרורו של אסיר בתנאים נוספים.
- (ג) היחידה לשחרור ממאסרים קצרים רשאית, בכל עת, עד תום תקופת התנאי, לשנות לפי שיקול דעתה את תנאי השחרור שנקבעו לפי הוראות סעיף קטן (ב), ובלבד שנתנה לאסיר הזדמנות לטעון את טענותיו בכתב; היחידה לא תקבל החלטה לפי סעיף קטן זה אלא לאחר שנתנה למשטרת ישראל או לרשויות הביטחון, לפי העניין, הזדמנות להעביר לה את עמדתן בעניין.

שיקולי לשחרור קצרים

תנאי רישיון למשחרר על-תנאי ושיוני תנאי שחרור

סדרי הדיון בבקשה לשחרור על-תנאי ובדיון בשינוי תנאי שחרור	19. ד.	(א)	היחידה לשחרור ממאסרים קצרים תדון ותחליט בבקשה לשחרור על-תנאי על יסוד הבקשה והמסמכים שהוגשו ליחידה בקשר לאותה בקשה; דיון כאמור יתקיים שלא בנוכחות האסיר או בא כוחו, ואולם היחידה לשחרור ממאסרים קצרים רשאית, במקרים חריגים, לאפשר לאסיר לטעון את טענותיו לפניו; אפשרה היחידה כאמור, רשאית היא לאפשר גם לגורם כאמור בסעיף 9(7), כנוסחו בסעיף 19ב(א)2, לטעון את טענותיו לפניו.
(ב)	(1)	(א)	היחידה לשחרור ממאסרים קצרים תביא בחשבון, לשם החלטתה, כל מידע הנוגע לעניין שהובא לפניו, לרבות מידע שלדעת הגורם שמסר אותו ליחידה גילויו לאסיר עלול לפגוע בביטחון המדינה או בעניין ציבורי חשוב אחר (בסעיף זה – מידע חסוי); מידע חסוי כאמור לא יימסר לאסיר;
(2)	(2)	(א)	היחידה לשחרור ממאסרים קצרים תציין בהחלטתה אם הונח לפניו מידע חסוי כאמור וכן תכלול פרטים או תמצית של המידע החסוי, בנוסח שהעביר הגורם שמסר את המידע, ככל שסבר הגורם האמור שניתן לעשות כן בלי לפגוע בביטחון המדינה או בעניין הציבורי האחר.
(ג)	(ג)	(א)	חוות דעת של שירות בתי הסוהר, כאמור בסעיף 9(7) כפי שהוחל בסעיף 19ב(א)2, הכוללת מידע בעניין העבירה שבשלה נושא האסיר עונש מאסר, תקופת המאסר שגזר עליו בית המשפט, הרשעותיו הקודמות של האסיר ותקופות המאסר שנשא בשלהן, וכן מידע כאמור בסעיף 9(4), (6) ו-10, ולמעט מידע חסוי, תועבר לאסיר לפני קבלת החלטה בעניינו, והוא רשאי להעביר את התייחסותו בכתב בתוך 48 שעות.
(ד)	(ד)	(א)	החלטת היחידה לשחרור ממאסרים קצרים תהיה מנומקת, ותיחתם בידי חברה, ויצוינו בה המסמכים שהונחו לפניו; העתק מההחלטה יימסר לאסיר וכן יועבר למשטרת ישראל ובמקרים המתאימים גם לרשויות הביטחון, ואם הותנה השחרור על-תנאי בתנאים כאמור בסעיף 13(ג) כפי שהוחל בסעיף 19ג(א) – גם לשירות המבחן או לרשות לשיקום האסיר, לפי העניין.
תקנות לעניין סדרי עבודת היחידה לשחרור ממאסרים קצרים	19. ה.		שר המשפטים, בהסכמת השר לביטחון הפנים ובאישור הוועדה לביטחון לאומי של הכנסת, רשאי לקבוע הוראות לעניין סדרי עבודת היחידה לשחרור ממאסרים קצרים.
פרק ג': ביטול שחרור על-תנאי			
ביטול שחרור בשל עבירה נוספת	20. ד.	(א)	אסיר ששחרר על-תנאי לפי הוראות פרק ב' ועבר עבירה נוספת בתקופת התנאי, תבטל הוועדה את שחרורו ותחייבו לשאת מאסר שאורכו כאורך תקופת התנאי.
(ב)	(ב)	(א)	על אף הוראות סעיף קטן (א), הוועדה רשאית, בנסיבות מיוחדות, להחליט, מנימוקים שיירשמו, על המשך השחרור בתנאים שנקבעו על ידה או על ידי היחידה לשחרור ממאסרים קצרים, לפי העניין, או בתנאים אחרים שתקבע, ובלבד שלא הוטל על האסיר עונש מאסר בפועל בשל העבירה הנוספת שעבר בתקופת התנאי; החליטה הוועדה כאמור, תחל לגבי המשחרר תקופת תנאי חדשה; לענין זה –
"מאסר בפועל" – למעט מאסר בעבודת שירות לפי הוראות סימן ב'1 בפרק ו' לחוק העונשין;			
"תקופת תנאי חדשה" – תקופה שתחילתה ביום ההחלטה על המשך השחרור ואורכה כאורך תקופת התנאי; החלטת הוועדה על המשך שחרורו על-תנאי של אסיר לפי הוראות סעיף קטן זה תינתן, לגבי אותו אסיר, פעם אחת בלבד.			
(ג)	(ג)	(א)	על אף הוראות סעיף קטן (א), הוועדה רשאית, בנסיבות מיוחדות, להורות כי אסיר ששחררו בוטל לפי הוראות סעיף קטן (א), ישוב לשאת מאסר לתקופה קצרה מאורך תקופת התנאי, אולם לא פחות ממחציתה; הוראת הוועדה כאמור – תהיה תקופת המאסר שהאסיר לא נשא, לפי הוראת הוועדה, תקופת תנאי, שתחל עם שחרורו של האסיר מתקופת המאסר שנשא ותצטבר לכל תקופת תנאי אחרת שלו.
(ד)	(ד)	(בוטל)	

- ביטול שחרור בשל הפרת תנאי אחר
21. (א) אסיר ששחרר על-תנאי לפי הוראות סימן ג' לפרק ב' והפר תנאי מהתנאים האמורים בסעיף 13(א) ו-13(ג) עד (ה), כפי שהוחל לגביו בסעיף 19(א), או תנאי כאמור בסעיף 19(ב), וכן אסיר ששחרר על-תנאי לפי הוראות סימן ב' לפרק ב' והפר תנאי מן התנאים האמורים בסעיף 13(ב) עד (ה) או את תנאי תכנית הפיקוח לפי סעיף 13א, רשאית הועדה לבטל את השחרור ולחייב את האסיר לשאת מאסר שאורכו כאורך תקופת התנאי או חלק ממנה; החליטה הועדה שלא לבטל את השחרור, תזהיר את המשוחרר לבל ישוב להפר את תנאי שחרורו, ורשאית היא לקבוע שתחל לגבי המשוחרר תקופת תנאי חדשה; לענין זה, "תקופת תנאי חדשה" – תקופה שתחילתה ביום האזהרה ואורכה כאורך תקופת התנאי.
- (ב) החליטה הועדה, לפי הוראות סעיף קטן (א), שהאסיר ישוב לשאת מאסר לתקופה קצרה מאורך תקופת התנאי – תהיה תקופת המאסר שהאסיר לא נשא, לפי החלטת הועדה, תקופת תנאי, שתחל עם שחרורו של האסיר מתקופת המאסר שנשא ותצטבר לכל תקופת תנאי אחרת שלו.
- (ג) לצורך החלטתה לפי סעיף קטן (א), תשקול הועדה, כשיקול עיקרי, את אינטרס הציבור בקיומם של תנאי שחרור על-תנאי וכן תביא בחשבון את חומרתה של ההפרה, טיבה, תדירותה ומידת הסכנה הנשקפת לציבור בשלה, ולענין הפרה של מגבלות שהוטלו בצו לפי סעיף 3 לחוק מגבלות על עבריו מין, תיתן הועדה משקל לענינו של נפגע העבירה.
- 21א. הועדה רשאית לבטל את שחרורו של אסיר ששחרר על-תנאי לפי סעיף 7(א), ולחייבו לשאת מאסר שאורכו כאורך תקופת התנאי בניכוי התקופה שבה היה משוחרר, אם מצאה, לאחר שהובאה לפניו חוות דעת של רופא כהגדרתו בסעיף 7(ה), ולאחר שנתנה לאסיר הזדמנות לטעון את טענותיו לפניו, כי לא מתקיימים עוד לגבי האסיר הטעמים הרפואיים שבשלהם שוחרר.
- 21ב. הועדה רשאית לבטל את שחרורו של אסיר ששחרר על-תנאי לפי הוראות פרק ב' ולחייבו לשאת מאסר שאורכו כאורך תקופת התנאי, או חלק ממנה, אם מצאה, לאחר שנתנה לאסיר הזדמנות לטעון את טענותיו לפניו, כי האסיר שוחרר על יסוד מידע כוזב.
22. (א) הועדה רשאית לבטל שחרור על-תנאי של אסיר לפי הוראות פרק ב' אף לאחר תום תקופת התנאי, ואולם לא יבוטל שחרור כאמור –
- (1) בשל עשיית עבירה נוספת בתקופת התנאי שבשלה הוגש כתב אישום, אם חלפו יותר משלושה חודשים מהיום שבו ניתן גזר הדין בענין העבירה הנוספת בערכאה ראשונה ועד להגשת הבקשה לביטול השחרור;
- (2) בשל הפרת תנאי מהתנאים האמורים בסעיף 13, אם חלפו יותר משלושה חודשים מתום תקופת התנאי ועד להגשת הבקשה לביטול השחרור.
- (ב) בסעיף זה –
- "הגשת בקשה" – לרבות דיווח לפי הוראות סעיף 23(ב);
- "גזר דין" – לרבות החלטה שבעקבותיה הופסקה עבודת שירות לפי סעיף 51 לחוק העונשין, החלטה להפקיע מבחן לפי סעיף 16 או 17 לפקודת המבחן, והחלטה לבטל צו שירות לפי סעיף 71ד לחוק העונשין.
- 22א. על אף הוראות סעיף 45 לחוק העונשין, בוטל שחרורו על-תנאי של אסיר לפי סעיפים 20 עד 22, יישא האסיר את יתרת תקופת המאסר שעליו לשאת בשל ביטול שחרורו לפני ובמצטבר לכל מאסר אחר שהוטל עליו, ואם עבר עבירה נוספת בתקופת התנאי – גם לפני ובמצטבר לכל מאסר שיוטל עליו בשל אותה עבירה; היה האסיר נושא מאסר בעת שבוטל שחרורו, יופסק אותו מאסר לשם נשיאת יתרת תקופת המאסר שעליו לשאת בשל ביטול השחרור וישוב ויימשך מתום אותה תקופה; לענין זה, "מאסר" – לרבות מאסר בשל אי-תשלום קנס.
23. (א) הועדה תדון, על פי בקשת בא כוח היועץ המשפטי לממשלה, בענין אסיר ששחרר על-תנאי לפי הוראות פרק ב' והפר תנאי מתנאי שחרורו.
- סדרי דיון בהפרת תנאי שחרור

(ב) הועדה תדון בענין אסיר ששחרר על-תנאי לפי הוראות פרק ב' והפר תנאי מתנאי שחרורו אף שלא על פי בקשת היועץ המשפטי לממשלה, אם נקבע בהחלטת השחרור כי רשות מסוימת תדווח ליחידה לשחרור ממאסרים קצרים או לוועדה, לפי העניין, על הפרת תנאי מתנאי השחרור, והרשות דיווחה כאמור.

(1ב) ביקש בא כוח היועץ המשפטי לממשלה דיון לפי סעיף קטן (א), או דיווחה רשות על הפרת תנאי מתנאי השחרור לפי סעיף קטן (ב), בשל הפרת תנאי תכנית הפיקוח האלקטרוני שנקבעה לאסיר לפי סעיף 13א, תקיים הוועדה את הדיון בהפרת התנאי בהקדם האפשרי ולא יאוחר מתום 15 ימים ממועד בקשת בא כוח היועץ המשפטי לממשלה או קבלת דיווח הרשות, לפי העניין.

(ג) דיון לפי סעיפים קטנים (א) או (ב) יהיה בהתאם להוראות סעיפים 16 עד 18, בשינויים המחויבים; ואולם אם זומן אסיר ששחרר לדיון כאמור, לפי הכתובת שמסר בהתאם להוראות סעיף 13ד), ולא הגיע, רשאית הוועדה לדון בהפרת תנאי השחרור ולבטל את השחרור אף שלא בנוכחות האסיר, והוא יהיה זכאי לבקש קיומו של דיון חוזר בנוכחותו באותו ענין.

(ד) יושב ראש הוועדה רשאי לתת צו להבאת האסיר לפני הוועדה, לשם דיון בבקשה לביטול שחרור על-תנאי של אסיר, במועד שיקבע בצו; על צו כאמור יחולו, בשינויים המחויבים, הוראות סעיפים 73א ו-73ב לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984.

24. החלטת הוועדה בדבר ביטול שחרור על-תנאי של אסיר, דינה כדין צו למאסרו.

פרק ד': עתירות נגד היחידה לשחרור ממאסרים קצרים, ועדת שחרורים וועדת שחרורים מיוחדת

25. (א) (1) האסיר רשאי להגיש עתירה נגד החלטה של היחידה לשחרור ממאסרים קצרים;

(2) האסיר ובא כוח היועץ המשפטי לממשלה רשאים להגיש עתירה נגד החלטה של הוועדה, בכפוף להוראות סעיף 26ד).

(ב) עתירה כאמור בסעיף קטן (א)1 או (2) (להלן – עתירה) תוגש לבית המשפט המחוזי שבאזור שיפוטו נמצא בית הסוהר שבו מוחזק האסיר, ואם שוחרר – בית הסוהר שבו הוחזק ערב שחרורו (בחוק זה – בית המשפט).

(ג) בית המשפט ידון בעתירה במותב של שלושה, שיקבע נשיא בית המשפט.

(ד) בית המשפט מוסמך לתת בקשר לעתירה צווים לרשויות המדינה ולאנשים הממלאים תפקידים על פי דין לעשות מעשה או להימנע מעשות במילוי תפקידיהם כדין.

(ה) החלטת בית המשפט בעתירה ניתנת לערעור לפני בית המשפט העליון, אם נתקבלה רשות לכך מבית המשפט בגוף ההחלטה או מאת שופט בית המשפט העליון.

(ו) אין האמור בסעיף זה גורע מסמכותו של בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק, לפי סעיף 15ד) לחוק-יסוד: השפיטה.

25א. (א) ביקש אסיר להשתתף בדיון בעתירה נגד החלטה של היחידה לשחרור ממאסרים קצרים או של הוועדה בעניינו, או הורה בית המשפט על השתתפותו בדיון כאמור, רשאי בית המשפט להורות על קיום הדיון, לבקשת האסיר, בהשתתפותו בדרך של היוועדות חזותית כהגדרתה בסעיף 133א) לחוק סדר הדין הפלילי, ובלבד שהאסיר הוא בגיר, מיוצג על ידי סניגור והגיש את בקשתו באמצעותו, ויחולו לעניין זה ההוראות לפי סעיפים 133א) עד (ו), 133ג ו-133ד לחוק סדר הדין הפלילי, בשינויים המחויבים.

(ב) הוראות סעיף זה יעמדו בתוקפן בתקופת הוראת השעה כמשמעותה בסעיף 133ו) לחוק סדר הדין הפלילי ולא יחולו בתקופת תוקפה של הכרזה על הגבלה חלקית או הכרזה על הגבלה מלאה כאמור בסעיף 133ו) לחוק האמור או בתקופת תוקפה של הכרזה על הגבלה מלאה או הכרזה על הגבלה ביטחונית על מי שחלה עליו ההכרזה לפי חוק קיום דיונים בהיוועדות חזותית

ביטול שחרור – צו למאסר

עתירה נגד היחידה לשחרור ממאסרים קצרים או הוועדה

דיון בעתירה נגד היחידה לשחרור ממאסרים קצרים או הוועדה בדרך של היוועדות חזותית – הוראת שעה

בהשתתפות עצורים, אסירים וכלואים (הוראת שעה – חרבות ברזל), התשפ"ד-2023.

- עתירה נגד גילוי מידע חסוי 26. (א) (1) החליטה הועדה לגלות לאסיר או לבא כוחו מידע חסוי, רשאי היועץ המשפטי לממשלה להגיש עתירה נגד גילוי המידע החסוי, כולו או מקצתו, לבית המשפט;
- (2) הודיע בא כוח היועץ המשפטי לממשלה לוועדה כי הוא שוקל להגיש עתירה כאמור בפסקה (1), לא תעביר הועדה את המידע לאסיר ולבא כוחו עד להכרעה סופית בעתירה, ובלבד שהעתירה תוגש בתוך 15 ימים מיום שמסר הודעה כאמור.
- (ב) (1) נדחתה עתירה נגד גילוי מידע חסוי, רשאי בא כוח היועץ המשפטי לממשלה לערער על כך, בתוך 15 ימים מיום שהומצאה לו ההחלטה לדחות את עתירתו, לבית המשפט העליון שידון בערעור בשופט אחד;
- (2) הודיע בא כוח היועץ המשפטי לממשלה לבית המשפט שדחה את העתירה כי הוא שוקל להגיש ערעור כאמור בפסקה (1), לא תעביר הועדה את המידע לאסיר ולבא כוחו עד להכרעה בערעור.
- (ב1) מסר בא כוח היועץ המשפטי לממשלה הודעה כאמור בסעיפים קטנים (א)(2) או (ב)(2), והחליט לאחר מכן שלא להגיש עתירה או ערעור כאמור באותם סעיפים קטנים, יודיע על כך בהקדם האפשרי לוועדה.
- (ג) הדיון בעתירה ובערעור על החלטה לפי סעיף זה יתקיים בדלתיים סגורות, ורשאי בית המשפט לעיין במידע החסוי לשם החלטה בעתירה ולקבל פרטים נוספים מבא כוח היועץ המשפטי לממשלה לענין המידע, שלא בנוכחות האסיר ובא כוחו.
- (ד) (1) עתירת אסיר נגד החלטת הועדה שלא לגלות מידע חסוי תהיה רק במסגרת עתירה נגד החלטת הועדה שלא לשחררו, החלטה על ביטול שחרורו או החלטה על שינוי תנאי שחרורו, לפי הענין;
- (2) התקבלה עתירת אסיר לגילוי מידע חסוי, רשאי בא כוח היועץ המשפטי לממשלה לערער על כך, ויחולו לענין הערעור כאמור הוראות סעיפים קטנים (ב) ו-(ג), בשינויים המחויבים.
27. (א) החליטה הועדה לשחרר על-תנאי אסיר, והודיע בא כוח היועץ המשפטי לממשלה לוועדה כי הוא שוקל להגיש עתירה נגד ההחלטה, לפי הוראות סעיף 25, יעוכב שחרורו של האסיר למשך 7 ימים, כדי לאפשר את הגשת העתירה והגשת בקשה לעיכוב ביצוע במסגרתה.
- (ב) מסר בא כוח היועץ המשפטי לממשלה הודעה כאמור בסעיף קטן (א), והחליט לאחר מכן שלא להגיש עתירה כאמור באותו סעיף קטן, יודיע על כך בהקדם האפשרי למנהל בית הסוהר והאסיר ישוחרר אף לפני תום 7 הימים האמורים.
28. עתירה לפי פרק זה תוגש כעתירה מינהלית לפי הוראות חוק בתי משפט לענינים מינהליים, התש"ס-2000, בכפוף להוראות פרק זה.
- פרק ה': קציבת עונש מאסר עולם והקלה בעונש בידי נשיא המדינה**
29. (א) ועדת שחרורים מיוחדת רשאית, לבקשתו של אסיר עולם, להמליץ לפני נשיא המדינה להקל בעונשו של האסיר באמצעות המרת עונשו בעונש מאסר קצוב, בהתאם לסמכות הנתונה לו לפי סעיף 11(ב) לחוק-יסוד: נשיא המדינה (בחוק זה – קציבת עונש) לאחר שחלפו לפחות שבע שנים מהיום שהחל לשאת את מאסרו, ובלבד שהתקופה שתמליץ לקצוב לא תפחת מ-30 שנים.
- (ב) אסיר עולם הנושא עונש של שני מאסרי עולם מצטברים או יותר, רשאית ועדת שחרורים מיוחדת, לבקשתו, להמליץ לפני נשיא המדינה לקצוב את עונשו של האסיר לאחר שחלפו לפחות חמש עשרה שנים מהיום הקובע, ובלבד שהתקופה שתמליץ לקצוב לא תפחת מ-30 שנים, שתימנה החל ביום הקובע; בסעיף זה, "היום הקובע" – היום שבו החל אסיר עולם לשאת את מאסרי העולם שנגזרו עליו בגזר דין אחד או היום שבו נגזר עליו בערכאה ראשונה מאסר העולם האחרון, המוקדם מביניהם.
- (ג) סברה ועדת שחרורים מיוחדת שאין מקום להמליץ לפני הנשיא כאמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), תשוב ותדון בענינו של האסיר מדי שנתיים מהמועד

שבו סברה כאמור, ואולם רשאית היא, מנימוקים מיוחדים שיירשמו, לדון בענין לפני תום השנתיים.

(ד) לשם גיבוש המלצתה לנשיא המדינה בשאלה האם לקצוב עונש מאסר עולם של אסיר ולאיוז תקופה, תשקול ועדת שחרורים מיוחדת שיקולים עונשיים המתייחסים לטיב העבירה, לנסיבות ביצועה ולתוצאותיה, וכן לנסיבותיו האישיות של האסיר; ועדת שחרורים מיוחדת רשאית, במקרים חריגים, לאפשר לאסיר לטעון את טענותיו לפניו, לשם גיבוש המלצתה כאמור.

(ה) קצב נשיא המדינה עונשו של אסיר עולם, רשאית ועדת שחרורים מיוחדת, לבקשתו של האסיר, להמליץ לפני הנשיא להקל בעונש פעמים נוספות, ובלבד שתקופת המאסר שיהיה על האסיר לשאת אם תתקבל המלצת הועדה לא תפחת מ-30 שנים, והוראות סעיף קטן (ד) יחולו, בשינויים המחויבים, גם על גיבוש המלצה לפי סעיף קטן זה.

(ו) בחישוב תקופת המאסר של אסיר עולם לענין סעיף זה יחולו הוראות סעיף 8(ב).

(א) לענין אסיר עולם, רשאית ועדת שחרורים מיוחדת, בכל עת, על פי פניה של נשיא המדינה או שר המשפטים, להמליץ בענין הפעלת סמכות הנשיא לפי סעיף 11(ב) לחוק-יסוד: נשיא המדינה.

המלצה לפי בקשת הנשיא או שר המשפטים ומעמד אסיר ששוחרר לפי החלטת נשיא המדינה

(ב) (1) אסיר ששוחרר ממאסרו בטרם סיים לשאת את כל תקופת המאסר, לפי החלטת נשיא המדינה מכוח סמכותו לפי סעיף 11(ב) לחוק-יסוד: נשיא המדינה, יראו אותו כאילו שוחרר על-תנאי, ויחולו עליו הוראות חוק זה החלות לגבי אסיר ששוחרר על-תנאי, ובכלל זה הוראות סעיפים 13(א) ו-20, בשינויים המחויבים ובשינוי המפורט בפסקה (2), והכל אלא אם כן קבע הנשיא אחרת בהחלטתו;

(2) לענין אסיר ששוחרר כאמור בפסקה (1) תהיה תקופת התנאי כמפורט להלן, לפי העניין:

(א) לגבי אסיר שאינו אסיר עולם, ולגבי אסיר עולם שעונשו נקצב בידי נשיא המדינה – יתרת המאסר שהיה עליו לשאת אלמלא שוחרר כאמור;

(ב) לגבי אסיר עולם שעונשו לא נקצב בידי נשיא המדינה, למעט אסיר כאמור בפסקה (3) – יתרת המאסר שהיה עליו לשאת אילו נקצב עונשו ל-40 שנים;

(ג) לגבי אסיר עולם שעונשו לא נקצב בידי נשיא המדינה, והנושא עונשי מאסר עולם מצטברים – יתרת המאסר שהיה עליו לשאת אילו נקצב עונשו ל-50 שנים;

(3) הוראות סעיף קטן זה לא יחולו על אסיר עולם ששוחרר ממאסרו לאחר שסיים לשאת את מלוא תקופת המאסר שנקצבה לו בידי נשיא המדינה.

30.א. מצאה ועדת שחרורים מיוחדת שאסיר עולם שהורשע ברצח ראש הממשלה פעל ממניע פוליטי-אידאולוגי, יראו לענין סעיף 29 כאילו המליצה הועדה שלא לקצוב את עונשו של האסיר, ולענין סעיף 30 כאילו המליצה שלא להפעיל את סמכות הנשיא לפי סעיף 11(ב) לחוק-יסוד: נשיא המדינה; הוראות סעיף 29(ג) לא יחולו לענין זה.

המלצה לענין אסיר עולם שהורשע ברצח ראש הממשלה

30.ב. (א) בית משפט שהרשיע אדם ברצח רשאי לקבוע, לענין המלצה לקציבת עונש מאסר עולם, שאותו אדם ביצע את המעשה בנסיבות חריגות בחומרתן.

המלצה לענין אסיר עולם שהורשע ברצח חריג בחומרתו

(ב) קבע בית המשפט כאמור בסעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף 29 בשינויים אלה:

(1) על אף האמור בסעיף קטן (א), ועדת שחרורים מיוחדת לא תמליץ להקל בעונשו של האסיר בטרם חלפו לפחות 15 שנים מהיום שבו החל לשאת את מאסרו, ובלבד שהתקופה שתמליץ לקצוב לא תפחת מ-40 שנים;

- (2) בסעיפים קטנים (ב) ו-(ה), במקום "מ-30 שנים" יקראו "מ-40 שנים".
31. בהפעלת סמכות ראש המטה הכללי לפי תקנה 55 לתקנות ההגנה (שעת-חירום), 1945, לענין אסיר עולם, יחולו הוראות סעיף 30, בשינויים המחויבים.
- פרק ו': היחידה לשחרור ממאסרים קצרים, ועדות שחרורים וועדות שחרורים מיוחדות**
- 31א. (א) בשירות בתי הסוהר תפעל יחידה שתדון ותחליט בבקשות לשחרור על-תנאי ממאסר של אסירים לפי סעיף 2.
- (ב) נציב בתי הסוהר, בהסכמת השר לביטחון הפנים, ימנה לחברי היחידה האמורה בסעיף קטן (א) שלושה סוהרים כמפורט להלן:
- (1) סוהר בכיר הכשיר להיות שופט שלום, והוא יעמוד בראש היחידה;
- (2) קצין שירות בתי הסוהר בעל תואר אקדמי במשפטים וניסיון בתחום הכליאה;
- (3) קצין שירות בתי הסוהר שלו חמש שנות ניסיון באחד מהתחומים האלה: עבודה סוציאלית, פסיכולוגיה או חינוך.
- (ג) נציב בתי הסוהר ימנה סוהר שישמש מזכיר ליחידה האמורה בסעיף קטן (א); המזכיר יהיה אחראי לקביעת מועדי התכנסות היחידה, לסדרי עבודתה, לריכוז נתונים ומסמכים הנחוצים לה לשם עבודתה ולהעברת החלטותיה לאסיר ולמשטרת ישראל ובמקרים המתאימים גם לרשויות הביטחון, לרשות לשיקום האסיר או לשירות המבחן, לפי העניין.
- (ד) בסעיף זה, "סוהר" ו"סוהר בכיר" – כהגדרתם בפקודת בתי הסוהר.
32. (א) ועדת שחרורים תהיה של שלושה, והם:
- (1) שופט שמינה שר המשפטים בהסכמת נשיא בית המשפט העליון, והוא יהיה היושב ראש;
- (2) שני אנשים שמינה שר המשפטים, שלכל אחד מהם חמש שנות ניסיון בתחום שונה מבין התחומים האלה: קרימינולוגיה, עבודה סוציאלית, פסיכולוגיה, פסיכיאטריה או חינוך; ואולם ניסיון בתחום החינוך הוא ניסיון של מי שמכהן או שכיהן כאיש חינוך בכיר והוא בעל ניסיון מעשי בחינוך והשכלה אקדמית;
- (3) (נמחקה)
- (ב) חברי ועדת שחרורים יתמנו לתקופה של שנתיים וניתן לשוב ולמנותם לתקופות נוספות של עד שנתיים כל אחת.
- (ג) הודעה על מינויים של חברי ועדת שחרורים תפורסם ברשומות.
33. (א) בדיון בענין קציבת עונשו של אסיר עולם, תהיה ועדת שחרורים מיוחדת של ארבעה, והם:
- (1) שופט של בית משפט מחוזי, שמינה שר המשפטים בהסכמת נשיא בית המשפט העליון, והוא יהיה היושב ראש;
- (2) שופט של בית משפט שלום או מי שהיה שופט של בית משפט שלום ויצא לקצבה או פרש, שמינה שר המשפטים בהסכמת נשיא בית המשפט העליון;
- (3) אדם שמינה שר המשפטים, שלו עשר שנות ניסיון באחד מהתחומים המפורטים בסעיף 32(א)(2).
- (4) הממונה על מחלקת חנינות במשרד המשפטים או עורך דין, עובד מחלקת חנינות, שהוא הסמיכו לכך.
- (ב) בדיון אחר שבסמכותה של ועדת שחרורים מיוחדת, תהיה הוועדה של שלושה, והם:
- (1) שופט של בית משפט מחוזי, שמינה שר המשפטים בהסכמת נשיא בית המשפט העליון, והוא יהיה היושב ראש;
- (2) שני אנשים שמינה שר המשפטים, שלכל אחד מהם עשר שנות ניסיון בתחום שונה מבין התחומים המפורטים בסעיף 32(א)(2);

- (3) (נמחקה)
- (ג) הוראות סעיף 32(ב) ו-(ג) יחולו, בשינויים המחויבים, על מינוי חברי ועדת שחרורים מיוחדת.
- 33א. נציג שירות בתי הסוהר בדיוני ועדת השחרורים שבסעיף 32 וועדת השחרורים המיוחדת שבסעיף 33(ב) ישתתף נציג שירות בתי הסוהר שימנה לשם כך נציג בתי הסוהר, בלא זכות הצבעה.
34. (א) שר המשפטים ימנה, מבין עובדי הנהלת בתי המשפט, מזכיר ראשי לועדות (להלן – המזכיר הראשי), שיהיה אחראי על קביעת המותבים של ועדות השחרורים וועדות השחרורים המיוחדות, על קביעת מועדי הדיון בועדות והזמנת המותבים לדיונים, על סדרי עבודתן של הועדות ועל התיאום הנדרש עם מזכירי הועדות.
- (ב) השר לביטחון הפנים ימנה, מבין קציני שירות בתי הסוהר, מזכירים לועדות שחרורים ולועדות שחרורים מיוחדות; מזכירי הועדות יהיו אחראים על העברת מידע הנחוץ למזכיר הראשי לצורך מילוי תפקידיו ועל איסוף נתונים ומסמכים הנחוצים לעבודת הועדות והעברתם למותבים ולבא כוח היועץ המשפטי לממשלה, הכל בתיאום עם המזכיר הראשי וכפי שיקבע שר המשפטים באישור השר לביטחון הפנים.
- פרק ז': הוראות שונות ותיקוני חקיקה**
35. הסמכויות הנתונות לועדה לגבי אסיר לפי הוראות חוק זה יהיו נתונות, לגבי אסיר עולם, רק לועדת שחרורים מיוחדת.
36. הוראות סעיפים 44 עד 46 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, לא יחולו על דיוני היחידה לשחרור ממאסרים קצרים והוועדה, ועל עתירה, בקשת רשות ערעור וערעור לפי חוק זה.
37. שוטר רשאי לעשות כל אחת מאלה:
- (1) לדרוש מאסיר ששחרר על-תנאי שיציג לפניו את רישונו;
 - (2) לחקור אסיר ששחרר על-תנאי כדי לברר אם הוא מקיים את תנאי שחרורו ולחקור אדם אחר לגבי קיום תנאי השחרור בידי אסיר;
 - (3) להיכנס לבית או למקום שאסיר ששחרר על-תנאי אמור להימצא בו על פי תנאי שחרורו, כדי לפקח על קיום תנאים אלה, לאחר שזיהה עצמו לפני מחזיק הבית או המקום והודיע לו לאיזו מטרה מתבקשת הכניסה, ורשאי הוא להשתמש בכוח סביר לשם כניסה כאמור;
 - (4) להיכנס לבית או למקום, שעל פי תנאי שחרורו של אסיר אסור לו להימצא בו, אם יש לו יסוד סביר להניח שהאסיר נמצא בו, לאחר שזיהה עצמו לפני מחזיק הבית או המקום והודיע לו לאיזו מטרה מתבקשת הכניסה, ורשאי הוא להשתמש בכוח סביר לשם כניסה כאמור.
38. בחוק העונשין, התשל"ז-1977 –
- (1) סעיפים 49 עד 51 – בטלים;
 - (2) בסעיף 51(ג), במקום "סעיף 49(א)" יבוא "סעיף 2 לחוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001" ובסופו יבוא "אלא אם כן הופסקה עבודת השירות בהתאם להוראות סעיפים 51ט או 51 ויתרת תקופת המאסר שעל האסיר לשאת בעקבות הפסקה זו עולה על שלושה חודשים";
 - (3) התוספת הראשונה – בטלה.
39. בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971 (להלן – פקודת בתי הסוהר) –
- (1) סעיפים 28 עד 34 – בטלים;
 - (2) בסעיף 36 –

(א) במקום סעיף קטן (ב) יבוא: " (ב) אסיר שקיבל חופשה לפי הוראות סעיף קטן (א), יינתן לו רישיון, שבו יפורטו התנאים שבהם מותנית חופשתו.";

(ב) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) שוטר רשאי לעשות כל אחת מאלה:

(1) לדרוש מאסיר שיצא לחופשה מיוחדת לפי סעיף קטן (א) (בסעיף זה – אסיר בחופשה) שיציג לפניו את רישיונו;

(2) לחקור אסיר בחופשה כדי לברר אם הוא מקיים את תנאי חופשתו ולחקור אדם אחר לגבי קיום תנאי החופשה בידי אסיר;

(3) להיכנס לבית או למקום שאסיר אמור להימצא בו על פי תנאי חופשתו, כדי לפקח על קיום תנאים אלה, לאחר שזיהה עצמו לפני מחזיק הבית או המקום והודיע לו לאיזו מטרה מתבקשת הכניסה, ורשאי הוא להשתמש בכוח סביר לשם כניסה כאמור;

(4) להיכנס לבית או למקום, שעל פי תנאי חופשתו של אסיר אסור לו להימצא בו, אם יש לו יסוד סביר להניח שהאסיר נמצא בו, לאחר שזיהה עצמו לפני מחזיק הבית או המקום והודיע לו לאיזו מטרה מתבקשת הכניסה, ורשאי הוא להשתמש בכוח סביר לשם כניסה כאמור.";

(3) בסעיף 62א –

(א) בסעיף קטן (ב), הסיפה המתחילה במילים "אולם בעתירות" – תימחק;

(ב) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) על אף הוראות סעיף זה וסעיף 62ב, על עתירה נגד ועדת שחרורים וועדת שחרורים מיוחדת לפי הוראות חוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001, יחולו הוראות החוק האמור.";

(4) במקום סעיף 68ה יבוא:

"דין שחרור מינהלי כדין שחרור על-תנאי

68ה. שחרור מינהלי, יראוהו כשחרור על-תנאי כמשמעותו בחוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001, והוראות החוק האמור יחולו על שחרור מינהלי, בשינויים המחויבים.".

40. חוק לשחרור מוקדם של אסירים (תיקוני חקיקה), התשס"א-2001 – בטל.

ביטול חוק לשחרור מוקדם של אסירים (תיקוני חקיקה)

41. בחוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ו-1995, בסעיף 18(א), בסופו יבוא: "(9) אסיר שועדת שחרורים או ועדת שחרורים מיוחדת החליטה כי יש למנות לו סניגור לפי סעיף 16(ד) לחוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001.".

תיקון חוק הסניגוריה הציבורית – מס' 3

42. בחוק להארכת תוקפן של תקנות שעת חירום (יהודה והשומרון וחבל עזה – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ח-1967, בתוספת, בתקנה 6, במקום תקנת משנה (1א) יבוא:

תיקון חוק להארכת תוקפן של תקנות שעת חירום

"(1א) על שחרורו המוקדם של מי שנושא מאסר בישראל בהתאם להוראות תקנת משנה (א) יחולו הוראות החוק לשחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001 (להלן – חוק השחרור), בשינויים האלה:

(1) לענין סעיף 9 לחוק השחרור, לשם ההחלטה האם ראוי אסיר לשחרור על-תנאי, יבחנו נציב בתי הסוהר, קצין המשטרה הצבאית הראשי או הועדה, לפי הענין, גם את הסיכון הצפוי מהאסיר לביטחון יהודה והשומרון וחבל עזה;

- (2) לענין אסיר המוחזק במיתקן כליאה צבאי –
- (א) בכל מקום בחוק השחרור שבו נאמר "נציב בתי הסוהר" יראו כאילו נאמר "קצין המשטרה הצבאית הראשי";
- (ב) בכל מקום שבו נאמר "בית סוהר" יראו כאילו נאמר "מיתקן כליאה צבאי";
- (ג) על אף הוראות סעיף 34(ב) לחוק השחרור, מינוי מזכירים לועדות שחרורים ולועדות שחרורים מיוחדות ייעשה על ידי קצין המשטרה הצבאית הראשי מבין קציני צבא הגנה לישראל."
43. בתי משפט לענינים מינהליים, התש"ס-2000, בסעיף 5, בסופו יבוא: "(4) ענין מינהלי שנקבע בחוק אחר כי בית משפט לענינים מינהליים ידון בו, ובכפוף להוראות אותו חוק."
44. אין בהוראות חוק זה כדי לגרוע מהוראות חוק יישום הסכם הביניים בדבר הגדה המערבית ורצועת עזה (סמכויות שיפוט והוראות אחרות) (תיקוני חקיקה), התשנ"ו-1996.
45. (א) שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה, והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו באישור השר לביטחון הפנים ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת.
- (ב) תקנות שהתקין השר לביטחון הפנים לפי סעיף 22א לחוק המעצרים, לענין הפעלת הפיקוח האלקטרוני, יחולו גם לענין פיקוח אלקטרוני על שחרור על-תנאי של אסיר לפי סעיף 13א, בשינויים המחויבים.
- (ג) (1) בתקופת תוקפה של ההכרזה על מצב מיוחד בעורף כהגדרתה בחוק ההתגוננות האזרחית, התשי"א-1951, שניתנה ביום כ"ב בתשרי התשפ"ד (7 באוקטובר 2023), רשאי שר המשפטים, באישור ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת, לקבוע הוראות בענינים אלה:
- (א) ההליכים שיתקיימו בוועדות השחרורים;
- (ב) לאחר שקיבל את עמדת השר לביטחון לאומי לענין זה – הוראות לענין סדרי הדין שיחולו בוועדות השחרורים;
- (2) תקנות לפי פסקה (1) יחולו אם פרסם הודעה על כך, לתקופה שיקבע שר המשפטים, לאחר ששוכנע כי סדרי החיים התקינים במדינה או בחלק ממנה השתבשו מחמת מצב המלחמה; ההודעה תפורסם ברשומות ובאתר האינטרנט של הנהלת בתי המשפט, ותיכנס לתוקף עם פרסומה ברשומות או במועד מאוחר יותר שייקבע בה;
- (3) על אף האמור בפסקה (2), שוכנע השר כי יש דחיפות מיוחדת המחייבת את כניסתה לתוקף של הודעה כאמור באותה פסקה לפני הפרסום ברשומות, תפורסם ההודעה באתר האינטרנט של הנהלת בתי המשפט או בדרך אחרת שימצא שר המשפטים לנכון בנסיבות הענין כך שתובא לידיעת הציבור, ובלבד שתפורסם ברשומות מיד כשניתן לעשות כן; פורסמה ההודעה כאמור, יצוין בה מועד תחילתה שלא יהיה מוקדם ממועד הפרסום כאמור, ובלבד שהנוסח שפורסם ברשומות יהיה הנוסח המחייב.
46. תחילתו של חוק זה, למעט סעיף 47, ב-1 בחודש שלאחר תום שישה חודשים מיום פרסומו (בחוק זה – יום התחילה).
47. (א) בסעיף זה, "תקופת הביניים" – התקופה שמיום פרסומו של חוק זה עד היום שקדם ליום התחילה.
- (ב) אסיר שנגזר עליו עונש מאסר בתקופת הביניים יישא, על אף הוראות סעיף 49(א) ו-(ב) לחוק העונשין וסעיף 28 לפקודת בתי הסוהר, לפחות שני שלישים מתקופת המאסר שעליו לשאת בטרם ניתן יהיה לשחררו לפי אותם סעיפים.
48. (א) אסיר המשוחרר ברישיון ערב תחילתו של חוק זה, לפי הוראות סעיף 28 לפקודת בתי הסוהר, יראו אותו כאילו שוחרר על תנאי לפי הוראות חוק זה, בתנאים שנקבעו ברישיונו ובתנאים האמורים בסעיף 13(א), (ג) ו-(ד) ויראו ברישיון שניתן לו לפי הפקודה האמורה – כרישיון לפי סעיף 14.

(ב) אסיר, שנגזר עליו עונש מאסר לפני פרסומו של חוק זה, למעט אסיר שנגזר עליו עונש מאסר בשל עבירה מהעבירות המפורטות בתוספת הראשונה לחוק העונשין, כנוסחה ערב תחילתו של חוק זה, יחולו עליו הוראות חוק זה בשינוי הזה: בסעיפים 2 ו-3, במקום "שני שלישים מתקופת המאסר" יבוא "מחצית מתקופת המאסר".

(ג) בלי לגרוע מהוראות סעיפים 9 ו-10, הועדה תשקול אפשרות שיקומו של אסיר שהוראות סעיף קטן (ב) חלות עליו על סמך חוות דעת של הרשות לשיקום האסיר, אם ניתנה, על פי כללים שיקבע שר המשפטים בהתייעצות עם שר העבודה והרווחה ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת.

תוספת

(סעיף 11)

1. עבירות אלימות שביצע האסיר כלפי בן משפחתו, לרבות כליאת שווא של בן משפחתו או עבירה אחרת שפגעה בחירותו או בשלוות חייו של בן משפחתו, ולרבות עבירות של התעללות, הזנחה או נטישה של בן משפחתו.
 2. עבירות לפי סימן י', בפרק ח' לחוק העונשין, שביצע האסיר כלפי בן משפחתו.
 3. עבירות מין לפי סימן ה' בפרק י' לחוק העונשין, שביצע האסיר כלפי בן משפחתו.
- לענין תוספת זו, "בן משפחה" – כהגדרתו בחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991.